Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro www.noulierusalim.info www.noul-ierusalim.ro

92+

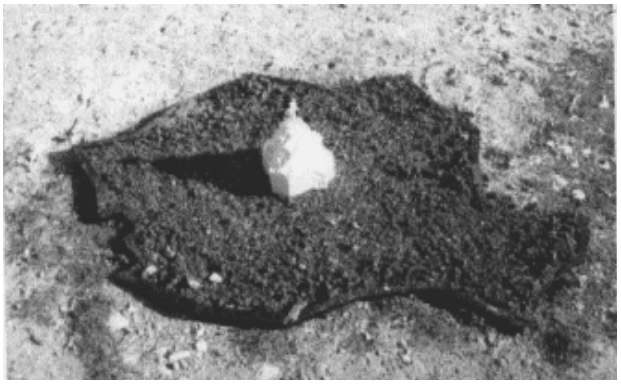
ianuarie - februarie 2024

se distribuie gratuit

Cuvântul lui Dumnezeu

Îi ia omul statul lui Dumnezeu și stă el înăuntrul său. Nu e bine. Iată ce este pe pământ din pricina aceasta! Unde nu este Dumnezeu este păcatul, numai păcatul. De aceea e bine să stea Dumnezeu înăuntrul omului cu împărăția Sa, care așteaptă să se trezească și să împărățească, numai să vrea omul, care trebuie să-și înțeleagă despărțirea lui de Dumnezeu, căci încă din rai s-a suit vulpea peste creștetul omului și l-a tras afară din grădina cea sfântă, și iată, nu-i este frică, nu-i este rușine femeii să umble cu vulpea la gât și pe cap ca să arate mai bine că e vulpe femeia, iar bărbații merg pe cale cu vulpea la brat și nu știu de ei, o, și cum să nu strige Domnul și să nu spună această durere rătăcitoare de om și de minte, începând de la copii și până la părinți, și iarăși, de la părinți până la copii!

pagina 16

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Tăierii împrejur cea după trup a Domnului și Sărbătoarea Sfântului Ierarh Vasile cel Mare

Venirea Mea cu sfinții are cetate de primire pe pământ și am străjeri în ea și Îmi deschid ei și intru cuvânt în carte când vin, și păstoresc cu el.

Pace vouă, fiilor străjeri în calea glasului Meu când vin să Mă așez în carte și să-Mi lucrez lucrarea cea de azi prin voi pe pământ! Pace vouă, și putere din Mine las peste voi ca să Mă purtați și să Mă așezați pe cale acolo unde cuvântul Meu Mă duce ca să-și facă lucrarea, fiilor!

E praznic sfânt între cei din cer pentru Mine și pentru mama Mea Fecioara, care Mi-a vegheat apoi creșterea, după ce am fost supus tăierii împrejur cea după trup, și închinat apoi Domnului la templul din Ierusalim.

O, și am în ziua aceasta lângă Mine pe ierarhul Vasile cel mare, care a cules înțelepciunea cea bună de pe pământ și din cer și a slujit cu ea celor din vremea lui, și apoi celor de după el până azi și până mâine, căci purtătorii de Dumnezeu au zestre mare adunată și au putere sfântă și au lucrare minunată și Se slăvește Domnul prin ei

și-Și așează lucrările Lui peste pământ, o, și are Domnul odihnă în sfinți și bucurie de la cei care-L poartă cu lucrările Sale pe pământ, și le dau lor lucru și din cer apoi peste pământ, și mare este înaintea Mea lucrarea rugăciunilor sfinților Mei pentru cei de pe pământ, precum este scris, o, și de aceea vin cu ei în cuvânt acum, și Mă port cu ei între cer și pământ și le mărturisesc veșnicia, și iată, ierarhul Vasile mărturisește acum lucrarea lui Dumnezeu pe pământ, căci el acum lucrează și din cer și ajută pe Dumnezeu și pe oameni, o, fiilor.

— *Ajutorul nostru, al sfinților Tăi, Doamne, a fost mereu de la Tine pe pământ, iar acum tot de la Tine îi ajutăm pe oameni, căci oamenii se roagă la sfinți pentru ei ca să fie mijlocitorii lor la Tine pentru durerile lor, și ca să lucreze sfinții Tăi de lângă Tine pentru ei, și iată ce frumoasă este lucrarea Ta prin sfinții Tăi, o, Doamne! O, așa ai lucrat Tu încă de la începutul Tău cu apostolii Tăi acum două mii de ani, iar ei lucrau apoi în numele Tău pentru cei îndureraţi de pe pământ, iar după ce au venit ei în cer lângă Tine lucrează dintre sfinți, și mare este oastea cerească, oastea sfinților Tăi, Doamne, și mare este lucrarea ei peste pământ din partea Ta, o, Doamne!*

Ne purtăm cu Tine și alinăm dureri și așezăm mângâieri și biruim pe vrăjmași, o, și ce s-ar face atâția îndureraţi care strigă la Tine și la sfinți, dacă n-ar fi auziți și sprijiniți prin greu? O, iată câtă credință și câtă iubire de cer trebuie să se suie de pe pământ la noi ca să putem noi coborî ajutor din cer acolo unde se strigă spre noi, Doamne!

În vremea lucrului meu cu Tine pe pământ în mijlocul oamenilor purtam durere multă din pricina durerilor făcute de satana peste atâția neputincioși doborâți de el, și m-am ridicat cu numele Tău pe buze și pe inimă și am

+ Primit-ai, mare arhipăstorule Vasile, putere de la Dumnezeu asupra diavolului, încât l-ai silit a trimite prin văzduh zapisul tâlhăriei, prin care se îndatorase; de care minune spăimântându-ne, Îl slăvim pe Dumnezeu, Cel ce te-a preamărit... + + +

stat cu cuvânt tare peste lucrarea cea rea a satanei ca să-i smulg pe mulți din capcana întinsă de el ca să-i smulgă el de partea sa pe oameni. Tot așa și acum lucrez pentru cei îndurerați și robiți de satana, și care mă strigă pentru ei în lupta lor cu acest vrăjmaș bătrân de șapte mii de ani și mai bine asupra vieții veșnice a omului, și iată, Doamne, în numele Tău iar și iar spun peste lucrarea cea rea a lui satana:

Să te certe pe tine Domnul, diavol vechi în relele pe care le trimiți peste oameni, ba și peste fiii lui Dumnezeu te încumeți să-ți întinzi urgia ta ca să-i încerci pe ei!

Te descopăr cu lucrarea ta cea potrivnică lui Iisus Hristos, Dumnezeul nostru, Fiul Tatălui Dumnezeu, Fiul Fecioarei Maria, maica tuturor creştinilor, şi cu numele Lui mare te descopăr şi te afurisesc pe numele tău cel nou, antichrist, şi-ţi spun de lângă Domnul cu poruncă sfântă: Ieși din ascunsul sub care stai pitit și arată-te cine ești și ce faci și unde ești, și apleacă-te vrând-nevrând înaintea lui Iisus Hristos și lasă-te învins, căci ți se sfârșește domnia și puterea cu care înșeli de șapte mii de ani sufletul din om ca să nu-L iubească omul pe Dumnezeu și să-i dai lui nepăsare de suflet și să-i întuneci veghea ca să-l poți doborî de partea ta, iar omul este făptura lui Dumnezeu, și nu dai încă să te temi de aceasta și să te tragi înapoi și să te lași învins, că iată lumina care te descoperă cine ești și unde stai și ce faci în ascuns peste oameni. Iată-L pe Mielul lui Dumnezeu, împotriva Căruia tu stai lovind în turma Sa, lovind de la mijloc. Vine Domnul cuvânt pe pământ, iar suflarea gurii Sale stă în luptă cu tine și te scoate la lumină ca să te facă cunoscut pe pământ tuturor credincioșilor și necredincioșilor și să te trimită apoi la adunătura ta, la pedeapsa ta, auzi, satano?

Eu, arhiereul lui Hristos, eu, Vasile, slujitorul Domnului, te chem la înfățișare față în față cu Dumnezeu Cuvântul ca să-I dai socoteală pentru lupta ta împotriva Lui și a omului. Rușinează-te și apleacă-te și mărturisește-te ca să te știe toți cei care au fost și care sunt și care vin, și mărturisește-L apoi pe Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Domnul, Făcătorul cerului și al pământului, împotriva Căruia ai stat de șapte mii de ani și mai bine, de când lupți asupra omului zidit de Dumnezeu ca să-l înveți împotrivirea și neascultarea și toate câte să-l facă să-și uite datoria față de Dumnezeu în toată vremea!

Hai, nu mai zăbovi! Ești descoperit de Hristos, Cuvântul Tatălui Savaot! Te-ai furișat în grădina raiului ca să-ți începi răutatea asupra omului și asupra lui Dumnezeu, și ai început acolo cu lucrarea minciunii, și tot cu ea ți-ai sfârșit lucrarea care te dovedește sus și tare tatăl minciunii, căci dacă la început te-ai pitit în raiul lui Dumnezeu, iată unde te-ai pitit și mai apoi, dar mai ales acum, la sfârșit, când tot ca la început ți-a fost lucrarea, și ai intrat sub haină de sfânt și te-ai pitit cu ea în casa știută a lui Dumnezeu și-ți joci teatrul tău, dar acum cortina sub care stai nu te mai ajută, o, nu. Vine Domnul și pune degetul Său și te descoperă unde ești pitit. Așadar, sfârșitu-s-a! Te scoate Domnul să fii cunoscut și te supune cu puterea Sa și cu cerul Său de îngeri și de sfinți și-ți rostește numele: antichrist, potrivnicul lui Hristos, pitit sub haină de sfânt.

Se scoală Dumnezeu și se risipește satana cu numele de antichrist, și toți slujitorii lui dau să fugă, dar Domnul îi descoperă fugind și nu-i lasă. Să piară aceștia ca fumul, ca ceara de fața focului, iar cei care iubesc pe Domnul să se însemneze cu semnul sfintei cruci și să se veselească văzând pe Hristos, Care biruiește pe dușmanul cel vechi în rele și să slăvească ei biruința Domnului lor asupra lui satana cu numele de antichrist!

Cei care-L iubesc pe Domnul, să fugă de lucrarea cea ascunsă a lui antichrist, cel cu haină de sfânt pe deasupra! Aceasta spun eu, arhiereul Vasile, iar cei ce au minte de sus, să priceapă ceea ce spun, căci domnia lui satana în loc părut sfânt se clatină și cade, căci așa este scris.

Și acum slavă îndelungii Tale răbdări, Doamne Iisuse Hristoase, biruitorul lui antichrist, vrăjmașul Tău și al numelui Tău, de la care el are nume de potrivnic! Slavă Ție în ziua mea de serbare între sfinți, când am împrospătat grăirea mea cu satana cel din vremea a-

ceasta a întunericului lui ca să nu poată fi văzut cu lucrarea lui potrivnică, dar Tu vii de la Tatăl cu biruința cea asupra lui și a slujitorilor lui cei mincinoși ca și el, și se va face sortarea la dreapta și la stânga și se vor vedea cei de partea Ta, și iarăși, se vor arăta cei de partea vrăjmașului Tău, și fiecare va primi după fapta sa, după lucrarea sa, precum este scris. Amin.

— O, fiilor cu care-Mi scriu cuvântul în zilele acestea, sunteți ocrotiți de toate puterile cerești și de toți sfinții cu care stau în luptă ca să-l descoperim pe satana cu numele de antichrist. Sunteți de partea Mea în această lucrare de biruință a Mea. Fiți cu credință mai tare ca oricând, căci biruința este mare, este frumoasă fiindcă este a Mea, este spre slava Mea și a sfinților Mei și a tuturor celor ce Mă iubesc și Mă aleg de iubire a lor pe pământ.

Acum așezați-vă, fiilor, și gătiți frumos praznicul Bobotezei și veți pune peste apa de Bobotează molitvele certării diavolului și veți împărți peste pământ picături din această agheasmă, căci țara Mea de azi are ocrotire mare din cer, are pe mama Mea Fecioara deasupra ei cu toată ocrotirea ce i-o poartă, iar voi sunteți așternutul Duhului Meu, Care grăiește peste pământ din țara Mea de azi, peste care Eu stau și cuvintez de deasupra cuvântul Meu, care Mă întoarce de la Tatăl la oameni ca să-Mi lucrez biruința asupra vrăjmașului Meu, antichrist, și să Mă așez cu ea înaintea Tatălui și să zidim apoi împărăția lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii, o, fiilor. Amin, amin, amin.

1/14 ianuarie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Botezului Domnului

Se deschide cerul și rămâne deschis, că e zi de praznic sfânt. E praznic de Bobotează, iar norul slavei Mele este deasupra aici, și Eu stau în el cu sfinții și cu îngerii și Mă așez cuvânt pe masa de Bobotează în cetatea cuvântului Meu și spun:

Eu sunt Cel ce sunt, o, și ce puțină credință găsesc pe pământ pentru venirea Mea, pentru această împlinire mare: venirea Mea cu sfinții ca să nasc din nou lumea, ca să înnoiesc totul, să încep din nou, să le facem din nou pe toate, precum este scris să fac la sfârșit de timp și la început de împărăție a cerurilor pe pământ cu oamenii.

O, pace vouă, celor adunați la masa de praznic de Bobotează! Vă privesc mult, mult. Vă cercetez cu de-amănuntul ca un Dumnezeu, vă cercetez făptura și purtarea, credința și iubirea, dorul de Dumnezeu și neputințele, o, fiilor. E zi de înnoire prin apă de Bobotează, peste care punem cuvânt cu putere de sus acum, ca să lucreze putere apa aceasta și să împartă înnoire peste pământ și peste oameni, iar voi să vă curățiți cu ea cărările și pașii pe cărări, căci duhul lui satana stă peste tot să prindă sub el pe cât mai mulți și tot mereu, dar să-l întâmpinăm peste tot cu apa cea sfințită prin cuvânt, o, că mult se teme el de puterea acestei ape purtătoare de biruință asupra oricărui fel de vrăjmaș și veșmânt sub care el se furișează ca să nu fie descoperit că este vrăjmaș.

Eu însă vă învăț, fiilor, căci din pricina întunericului gros, și nevăzut cât este de gros, nu știu oamenii să înțeleagă primejdia răspândită peste tot pentru ei, și bine pitită ca să nu-i fie cunoscută lucrătura, dar voi știți de la Dumnezeu, și de aceea învățați-vă să nu călcați pe cărare fără să aveți cu voi stropitoarea care face curat de diavol pe cale pentru voi, cei care credeți cuvântului Meu de peste voi.

Și acum, fiilor, cu alaiul Meu de sfinți slujitori din ceruri, și cu putere de cuvânt, așez acum peste ape, de lângă voi, cei ce slujiți pe pământ pe Duhul Sfânt prin cuvânt rostit, așez și spunem împreună, Noi și voi: Se binecuvintează și se sfințește aici apa de Bobotează, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, amin, și întreit cuvânt de sfințire așezăm acum peste această apă, amin, iar puterea de cuvânt a rugăciunilor sfinte care se așează peste apa de Bobotează va lucra în chip văzut, și va fi slăvit Dumnezeu, Care împuternicește pe slujitorii Săi și-Și face prin ei lucrarea Sa și puterea Sa, de pe pământ și până în cer, căci cei din cer lucrează pe pământ, iar cei de pe pământ lucrează cu cerul, lucrează de pe pământ și până în cer. Amin.

O, așa este lucrarea lui Dumnezeu. De la începutul lumii văzute și până azi și până mâine, așa a lucrat și așa lucrează Dumnezeu, fiilor.

Să nu se creadă nimeni mare și stăpân între pământ și cer! Eu sunt Cel ce sunt, și numai Eu sunt Stăpânul, o, numai Eu, fiindcă Eu sunt

Cel ce sunt, iar omul nu poate să spună despre sine așa cum spun Eu despre Mine după adevăr. Eu sunt Cel ce sunt, căci sunt adevărul, și tot timpul și în toate sunt adevărul, căci sunt fără de păcat. Omul însă este născut din păcat și prin păcat, este din pofta cea trupească a părinților lui și se naște din păcat, și așa își începe viața lui de om pe pământ, o, și e urmărit tot timpul de diavolul omul născut din trup de om, și nu știe el aceasta, nu știe să se ascundă în Dumnezeu ca să-l scape diavolul din mână pe cel născut din pofta cea cu păcat, ba mai mult, își ia și el să-și trăiască vremea vieții lui la fel ca și părinții lui, își ia pofta de păcat ca viață a sa, iar sufletul lui este orb din pricina păcatului, și nu mai poate să înțeleagă cu el primejdiile din fiecare clipă care îl urmăresc pentru păcatul din el.

Numai cei ce se sfințesc pentru Domnul, o, numai ei au priceput și pricep din plin primejdia care se naște din păcat, și-și dau aceștia lui Dumnezeu viața lor pentru paza de moartea cea veșnică, o, și au ei strigare la Dumnezeu pentru păcatele lor, ca să aibă Domnul grijă de ei, dacă ei se smeresc și se umilesc.

Omule, o, omule, te strig și te povățuiesc din cer, că tu nu cauți cu pașii tăi după ajutor din cer, și nu știi când te poate lovi plata păcatelor tale și de aceea îți spun așa: O, veghează și tu și caută și tu după ajutorul sfinților și al îngerilor, care să-L roage pe Cel sfânt pentru tine, o, că nu este pe pământ scăpare pentru tine, căci tu ești lucrător al păcatului cel din om în om lăsat și purtat, dar sfinții lui Dumnezeu au ales pe pământ cerul, și l-au tras lângă ei aproape și au stat cu viața lor înaintea lui Dumnezeu ca să aibă Domnul pentru ei scăpare și acoperământ.

Caută om după om, caută după păcat, și se ascunde cu păcatul și pentru păcat, că asta îl învață păcatul să facă. O, cum să-i spun omului că ascunderea este păcat și este pentru păcat?

O, iată de ce a fost să vin Eu trimis din cer pe pământ și să Mă nasc Om fără de păcat și să-i spun omului că păcatul lui M-a pus pe cruce în locul lui, căci satana îl are scris pe om cu păcat! Mi-au rămas urmele cuielor cu care

am fost bătut pe cruce și nu s-au mai vindecat de pe trupul Meu, și aceasta rămâne veșnic mărturie pentru omul cel iertat de păcatele sale, și care au lăsat semn veșnic pe trupul Meu dumnezeiesc, căci l-am iubit pe om, și spun aceasta ranele care nu Mi s-au mai vindecat, ci au rămas ele ca semn al iubirii Mele pentru omul care a pierdut raiul din pricina păcatului din el.

S-a dezvinovățit Adam, și nu s-a umilit pentru greșeala sa, și L-a pierdut pe Dumnezeu de Păstor al său și a pierdut raiul și a căzut pe pământ, de unde a fost luat. Eu însă M-am îmbrăcat în trup văzut acum două mii de ani și am venit după om pe pământ căci Tatăl M-a trimis, o, și de aceea vin acum cuvânt pe pământ, vin căci Tatăl Mă trimite, că omul trebuie dădăcit mult, mult ca să se întoarcă la păreri de rău și să caute după Păstorul său Care să-i poarte pașii spre raiul pierdut pentru păcat.

Iată, încă o dată Mă trimite Tatăl după om, căci este scris să Mă trimită Păstor pe pământ, să hrănesc Eu Însumi turma Mea, căci păstorii au lăsat-o să se împrăștie și stau lupii la pândă s-o sfâșie de tot.

O, am cetatea cuvântului Meu pe meleagul român și vin după om și îl îmbiu să-și caute obârșia lui cea de la Dumnezeu. Am în cetate străjeri care-Mi deschid să intru cuvânt în cetate și să Mă împart prin ei peste pământ.

Toți sfinții au adus lucrarea lor lui Dumnezeu, iar voi, cei ce-Mi așezați glasul în carte și îl puneți pe cale spre oameni, voi, fiilor, aduceți cuvântul gurii Mele pe pământ, și toți cei din cer vă ajută pe voi și lucrează cu voi.

O, cântați Domnului, fiilor, cântați și horiți cu strigăte de bucurie sfântă! Dați slavă Domnului, pentru Care voi trăiți pe pământ între oameni! În dragostea de Dumnezeu să vă fie petrecerea nunții Mele cu voi! Hăuiți și chiuiți de bucurie și sunați din timpane și mărturisiți bucuria aceasta de la margini la margini, ca să învețe și fiii oamenilor bucuria iubirii sfinte pentru Hristos! Numai Lui să-I dați iubirea toată în petrecerea voastră cu El, numai Lui, fiilor! Cu umilință mare să-L bucurați pe El, cu duh blând și smerit să-L purtați spre voi pe Domnul!

Iar acum e praznic de Bobotează și bucurați-vă și bucurați-L pe Domnul între voi, o, că lipsesc cu multul de pe pământ bucuriile sfinte, plata sfinților Mei, fiilor.

Mă așez cu Ioan Botezătorul în carte în duh de Bobotează, și apoi în zi de sărbătoare a sa între sfinți pentru ziua Mea de botez la Iordan acum două mii de ani, și-Mi amintesc cu duh duios cum petreceam de vorbă cu el și câtă taină împărțeam acestui mare prooroc al lui Dumnezeu. I-am spus că vine Mielul lui Dumnezeu la Iordan ca să fie botezat de el, iar el a ieșit să-L aștepte, după ce M-a întrebat să știe cum va fi să-L cunoască dacă vine la botez. O, nu numai că i-am spus că vine Duhul Sfânt să Se așeze peste el în chip de porumbel, dar și Tatăl Și-a făcut la Iordan arătarea prin Duhul și prin cuvânt rostit, spunând pentru Mine: *«El este Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit»*.

Fiiilor, fiilor, și-a trimis Ioan ucencii spre Mine să Mă întrebe să-i spun: *«Tu ești Cel ce va să vină, sau să așteptăm pe altul?»*. O, Eu eram, și le-am spus lor: *«Mergeți la Ioan și-i spuneți: orbii văd, ologii merg, și săracilor li se binevestește»*. Eram fericit că-L bucur pe Tatăl prin lucrarea cu care M-a trimis și care se tot limpezea cu lumina ei, o, și a venit apoi vremea crucii Mele, când am biruit toată necredința din vremea aceea la vestea învierii Mele, și de atunci lucrez cu sfinții și cu îngerii peste pământ și peste cei iubiți de Dumnezeu, căci le-am spus ucenicilor Mei la despărțirea Mea de ei: *«Sunt cu voi până la sfârșitul timpului!»*. Iată, așa am spus atunci, o, și cum să nu se împlinească acest adevăr al cuvântului Meu? Mai degrabă au lipsit cei peste care să fiu și să lucrez, dar câți au fost din aceștia Eu am fost cu ei în toate vremile, ca și azi cu ucenicii Mei de azi, cu care Mă vestesc peste pământ cu slavă de cuvânt și cu nume nou: *Cuvântul lui Dumnezeu*.

O, botezătorule al Meu, o, ucenic credincios, vom sta în sfat în duh de Bobotează, dar acum privim la ei, la cei care au pregătit bucurii sfinte pentru Noi, și apoi grăim lor și deschidem taine și păstorim pe cei iubiți.

— *O, Doamne, o, Mielușul Tatălui, lucrarea Ta cu ei îndulcește duhul celor din cer, Doamne. Suntem ochi*

și urechi după ei tot timpul, și mare este ocrotirea noastră pentru ei! Petrecem acum praznicul de Bobotează amintindu-ni-l cu toții, și stăm apoi cu masă de cuvânt de slavă, Doamne. O, slavă Ție, Celui peste Care mâna mea a stat și L-a botezat la Iordan, și am știut atunci pe Cel Care tainic îmi vorbea când ne întâlneam și pregăteam în taină arătarea Ta oamenilor, o, Doamne!

—— Așadar, botezătorule al Meu, le punem masă de cuvânt, dar acum să-i primim, să-i privim și să primim de la ei și să ascultăm glasul petrecerii lor cu Noi în zi de praznic de Bobotează.

Tot cerul se apleacă și primește de la voi bucuria acestei petreceri sfinte pentru Noi și pentru cei veniți să ia apă de Bobotează, o, fiilor.

Sunt aici cu cei din cer. Pace vouă, fiilor! Deschid larg cerul ca să intre în el petrecerea din ziua aceasta cu toată gătirea ei, cu toată slava ei cea de la voi pentru Noi, pentru cei din cer, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

6/19 ianuarie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul Sfântului Ioan Botezătorul

Pace dumnezeiască așez peste cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român.

O, și a fost în ziua care a trecut praznicul Bobotezei și Ne-am mângâiat Noi, cei din cer, privind și luând de pe masa de serbare bucurii pentru Mine și pentru sfinți prin tot ceea ce s-a ridicat spre Noi de la voi, fiilor străjeri și lucrători cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu în cetate, în cetatea Mea cu voi.

Acum intru în carte cu Ioan Botezătorul și grăim Noi între voi pe cele de atunci și pe cele de acum apoi, iar Tatăl Ne veghează de sus și-Și alină așteptarea, o, că-I este dor Tatălui de împărăția cerurilor pe pământ cu oamenii, iar Mie Îmi este dor să strălucesc dinăuntrul omului pe pământ și să-i fac pe mulți să iubească așa, și să-Mi urmeze mulți și tot mai mulți cu fericirea în ei, o, că e oastea cerească venită cu Mine la lucru pentru biruința cea deplină asupra diavolului, care are de două mii de ani numele de antichrist, după ce M-a prigonit atunci prin slujitorii care i-au jucat în plac și care aveau scaune înalte ca să fie slăviți de mulți, și ca să nu încapă Domnul pe pământ pe nicăieri cu lucrarea Sa cea din cer, și iată, grăim și în ziua aceasta de lucrarea înnoirii lumii, de sfatul Meu cu Tatăl și cu sfinții, de lucrul Meu cu voi, fiilor purtători de har acum, pentru ca să Mă sprijin pe voi cu așezarea cuvântului Meu pe pământ în vremea aceasta ca să pregătesc cu el lumea cea nouă, nașterea ei din nou, o, fiilor.

Hai să punem pe masă de cuvânt grăirea Noastră, hai, botezătorule al Meu! O, ce frumoasă este acum văzută și înțeleasă lucrarea cea de atunci între oameni a Tatălui, a Fiului și a Sfântului Duh! Ce frumoasă și tainic de frumoasă! Le-a spus Tatăl părinților tăi, i-a spus lui Zaharia că te va primi prunc născut și că vei fi mare și că va fi să-Mi netezești și să-Mi pregătești calea și arătarea Mea și vestirea Mea prin duhul proorociei, duh în care Tatăl Dumnezeu te-a îmbrăcat încă mai înainte de zămislire ca să te nași apoi.

O, cine și câți au fost cei care au purtat taina și lucrarea Tatălui pentru venirea ta și a Mea prunci mici prin nașterea Noastră pe pământ? O, câtă împotrivire s-a ridicat din partea mai-marilor templului, cărora Tatăl Nostru nu le-a descoperit venirea Noastră pe pământ, și pe care n-au primit-o, chiar dacă în prooroci era scris să se împlinească și să venim! Ei însă, știind aceasta din proorocii, s-au ridicat potrivnici mari și tari ca să nu lase să se împlinească deplin și să se întindă vestirea aceasta mare și să dăinuie ea peste timp apoi.

O, nu S-a dus Tatăl spre ei, spre mai-marii de atunci ca să le spună lor că Noi vom veni între oameni prunci născuți. O, nici acum n-a bătut Tatăl la nicio ușă ca să întrebe dacă să vină sau nu Dumnezeu și să cuvinteze și să lucreze și să împlinească apoi. Nu s-ar fi învoit ei, după cum s-a și întâmplat împotrivirea lor, căci ei nu-L iubesc pe Dumnezeu, și mai ales nu iubesc să le spună lor Dumnezeu ce să facă. O, nu pentru Dumnezeu și-au făcut ei rost de scaune înal-

te, ci ca să domnească ei peste oameni și să-și atragă slavă și putere peste mulți. Eu însă am bătut și tot bat la ușa lor ca să intru, și dacă ei nu-Mi deschid, Eu intru și le spun ce am de spus, intru prin ușile închise și arăt împotrivirea lor și le descopăr înaintea oamenilor lucrarea lor potrivnică și străină de Dumnezeu și de oameni, că iată, ei sunt cei potrivnici din vremea aceasta, ca și cei de atunci de pe scaunul lui Moise cârmuitori peste oameni.

Le-am spus și celor de acum două mii de ani, le spun și celor de acum de pe scaune de biserică, le spun că ei au de tată pe diavolul și că de aceea nu-L primesc pe Dumnezeu cu lucrările Sale peste pământ.

O, cine îi așează pe ei mai mari peste oameni? Dacă Eu nu am între ei duhul descoperirilor, duhul proorociei, o, de unde să ia ei să știe voia lui Dumnezeu și cunoașterea omului pus la slujire de preot? Ei înșiși vor aceasta, și unii pe alții se așează, și toate scaunele lor sunt cumpărate cu bani, și unii altora își vând scaune, unii pe alții se aleg, și tot unii altora își fac vânt să cadă și să ia altul locul pentru alți bani plătiți, iar dacă unul dintre ei nu le-ar face placul și dacă acesta ar da să vrea ca Dumnezeu, acela trebuie să piară prin armele lor nevăzute de oameni, și iată-i, stau în palate, trăiesc în lux, petrec pe furiș mai urât ca lumea și își iau timp liber pentru plăceri. O, unde s-a mai pomenit păstori de turmă care-și iau vacanță și lasă oile pe munte ca să le sfâșie lupii?

Iată, nu este pentru Dumnezeu nimeni între ei. Nu poate nimeni să încapă printre ei dacă rămân de partea lui Dumnezeu, iar turma nu știe, nu-și cunoaște soarta cea de azi și cea de mâine, biata de ea, iar dacă îi spune cineva de minciuna cea cu față de biserică, o, nu merge, căci toate sunt bine așezate și toți slujitorii de la altare sunt oameni cu carte învățată, dar merge o vorbă pusă la locul ei și care spune că diavolul este cel mai mare teolog, dar tot diavol rămâne.

O, botezătorule al Meu, o, de unde ai învățat tu carte? Ai fost așa de mare între pământ și cer, așa de mare din partea lui Dumnezeu! Iată, Tatăl Ne-a ridicat pe Noi. N-am încăput între oamenii stăpânirii, și care stau pe scaunele lor, dar nu de aceasta era nevoie de Noi pe pământ și peste lume. Ne trimisese Tatăl, Ne hotărâse mai înainte de a Ne fi născut. Ne-a vestit prin duhul proorociei, dar n-avea cum să Ne primească mai-marii vremii, căci ei huzureau în păcate și plăceri, și nu le-a mirosit bine să fie deranjați, iar pe Noi Ne-au dat la moarte, numai că Eu M-am arătat înviat, și au aflat ei apoi judecata cu care au fost și sunt judecați pentru nimicirea celor drepți de pe pământ în toate vremile, și iată, nu au ei nici un fel de slujire pentru Dumnezeu prin ceea ce aleg să facă și să fie, și vai celor ce cad cu pașii vieții lor în această amestecătură vopsită pe deasupra cu nume sfânt!

Așadar, nu sunt cei aleși de oameni, nu aceia sunt slujitori pentru cei din cer și pentru cei de pe pământ. Casa în care nu este duhul proorociei și lucrarea sfințeniei, nu este casa lui Dumnezeu, nu lucrează pentru oameni și pentru Dumnezeu, și se vede bine aceasta, decât numai dacă nu vrei să vezi.

O, e lumea căzută sub neștiință și nu este cine să strige la ea să se deștepte și să-și caute salvarea, să caute pe Dumnezeu și să-L găsească apoi. Eu, Domnul, nu locuiesc decât întru smerenie. Nu este din lumea aceasta partea Mea și lucrarea Mea. Iată-Mă cu cei ce Mă iubesc, ei ies din lume și nu se încântă cu slava cea trecătoare! Am lăsat strigare prin prooroci și am spus: *«Ieșiți din lume, poporul Meu! Vinul lumii e fărădelegea și plata ei apoi»*.

Așadar, botezătorule al Meu, am venit de la Tatăl trimiși când am venit născuți cu trupul pe pământ, iar lumea nu Ne-a cunoscut, căci lumea are de tată pe diavolul, ca și cei ce o rătăcesc pe ea de pe calea vieții.

Iată, lipsește Cel Care cârmuiește de la Dumnezeu, lipsește de pe pământ duhul proorociei, Duhul lui Dumnezeu lucrător din cer pe pământ pentru cârmuirea oamenilor și a faptelor lor bune sau rele, și de aceea Eu vin pe pământ cuvânt, și de aceea aleg cu cine să-Mi fac lucrarea pentru care Tatăl iarăși, o, iarăși Mă trimite între oameni.

—— *O, Doamne, o, dulce îmi erai când veneai la mine și-mi vorbeai mult, mult, și nu-mi spuneai cine ești, dar erai Păstorul meu, Doamne, erai trimis de Tatăl.*

Eram cel eliberat de orice îndeletnicire de pe pământ. Nu aveam grijă de cele pentru mine, pentru viața trupului. Mâncam ce-mi dădea Dumnezeu, mă îmbrăcam cu ce-mi dădea Dumnezeu, mă hrăneam cu ce îmi dădea Dumnezeu, și de aceea eram liberat de griji, și de aceea aveam vremea toată pentru Tine când mă căutai ca să petrecem împreună clipe sfinte, lucrare cerească, lucrarea Tatălui de peste noi.

Umblai mai mult singur, Doamne, chiar și după ce Ți-ai ales din lume apostolii, pe care îi luai greu dintru ale lor ca să mai stea și cu Tine, ca să nu fii pe pământ singur, atât de singur dacă ai venit din cer la oameni. Mai mult singur stăteai, doar pe ei îi aveai, pe ucenicii aleși dintre oameni, dar ei aveau ale lor, și nu Te puteau ajuta dacă nu-i aveai tot timpul cu Tine.

O, așa și azi ești, Doamne, ești peste tot, și ești singur. Nu stă creștinul în slujba Ta, în multul Tău lucru pe pământ acum, căci el are ale lui, iar Tu suspini după dragoste. O, nu-i place omului cu Dumnezeu tot timpul. Lui îi place să facă Dumnezeu ca el, iar altfel el nu Te iubește mai mult, Doamne.

Acum Ți-ai făcut loc pus deoparte și ai așezat cetate de piatră în mijlocul oamenilor și adăpostești în ea pe cei care-Ți fac primirea în vremea aceasta când vii pe pământ cuvânt și-Ți pregătești cu el calea și ziua biruinței depline peste lume, peste duhul lumii și peste stăpânitorul acestui veac, Doamne.

Stau sfinții cerului privind cu nădejde mare lucrarea Ta pe pământ și puterea cuvântului cu care lucrezi, și rodul care crește odată cu mersul Tău, Doamne. Vii cu sfinții în cete-cete și stăm deasupra în nor, și nu sunt morți cei vii, o, Doamne. Sfinții Tăi sunt vii ca și Tine și lucrează ei în oaste cerească atât cât nu se suie la mintea omenească, și e mulțime de oaste în lupta cea pentru biruința Ta, care vine, Doamne.

Frumoasă a fost lucrarea Ta cea de acum două mii de ani, și multă, multă a rămas necunoscută de atunci și până azi, căci multă a fost ea, și n-a fost condei îndeajuns s-o așeze și să rămână ea între oameni, iar oamenii au sortat-o până ce a rămas ceea ce a rămas din ea pentru mărturisirea Ta despre Tine și despre noi, cei din vremea Ta de partea Ta, și despre cei potrivnici Ție atunci, Doamne. O, nu este cunoscută nici păstorirea Ta peste mine, și ce frumoasă a fost, ce taine au îmbrăcat-o pe ea!

Multă Ți-a fost lucrarea cea tainică, Doamne! Ai fost Cel tainic, ai fost Cel singur fără de păcat, Te purtai peste tot cu pas sau fără pas, atât cât puteau să înțeleagă cei ce Te însoțeau uneori, sau cei mai mulți care Îți urmăreau Ființa pe unde Te purtai și alinai în popor durerile atât de multe de peste oameni, și care Îți mărturiseau iubirea.

O, mulți Îți citesc pașii și lucrarea Ta

cea de atunci, dar dragostea de Dumnezeu e mică în ei, e mică din pricina dragostei de sine care-i ține sub grea robie pe mulți și peste tot, și nu se desprind dintre ei să dorească să fie ca Tine, să se facă fii ai lui Dumnezeu, care să nu se mai gândească la ei, ci numai la Tine, Doamne, și numai cu Tine tot timpul, ca și mine atunci. O, numai eu, numai eu între cei ce s-au ales pentru Tine, numai eu am fost liber de mine pentru Tine cu tot întregul meu, căci așa a fost împărțit de Tatăl pentru mine, Doamne.

Am stat în ziua de Bobotează, am stat privind la ei, la cei de azi ai Tăi în cetatea Ta cu ei. Le-aș da ceva, pe lângă tot ce au ei cu Tine și prin Tine. Le-aș da puterea nădejdii sfinte mai tare pentru toate rugăciunile primite de la ei spre Tine, Doamne, căci numai credința aduce împlinirea, care vine venind.

O, nu este o mai mare și o mai cu putere rugăciune ca și aceea pentru cei plecați de pe pământ, pentru care ei Îți cer învierea cea deplină, zi de zi Îți cer aceasta pentru cei adormiți, care așteaptă pentru ei salvarea.

Apoi, cea mai dulce rugăciune cu grai, este aceea una, și care spune: facă-se, Doamne, voia Ta. Cel mai dulce grai de rugăciune rămâne acest cuvânt, pe care fiii lui Dumnezeu îl învață de la Tine pentru rugăciunea lor. Toate vin de la Tine, numai să fie cei care Îți cer împărăția Ta și voia Ta ca și în cer pe pământ cu ei, și apoi pâinea, și apoi iertarea păcatelor lor și paza de vrăjmași, toate cu credință întreagă pentru împlinirea lor. Mulțumirea lor să fie doar aceea că ești cu ei, că-i veghezi și că le dai din cer ca să Te poată da ei celor ce pot să Te dorească și să Te urmeze apoi, o, Doamne.

O, am sta cu ei tot timpul grăind, dar măsura este la Tine, și mă aplec cu bucuria cea de azi, de care am avut parte din partea Ta, și-Ți mulțumesc, și-Ți mulțumesc, o, Doamne. Amin.

—— O, nașule al Meu de botez, cel dat de Tatăl mai înainte de a Ne naște Noi între oameni, o, sunt fericit că le-am grăit Noi lor, și ești și tu fericit ca și Mine acum. Părtășia cu Dumnezeu e cea mai sfântă pentru om, o, și de-am putea să-i facem pe tot mai mulți să simtă cu dor această mângâiere și bogăție sufletească și veșnică pentru om apoi, căci ce frumos le-am amintit Noi acum de părtășia Noastră împreună în vremea aceea când Ne întâlneam și Ne hrăneam cu Dumnezeu unul pe altul pe o vreme atât de grea pentru lumina cea de sus pe pământ!

Fiilor, fiilor din cetate, iubirea cuvântului Meu de azi, stând în grai cu Ioan, v-o dăruiesc și vouă, ca să vă încălziți pentru dragostea părtășiilor sfinte, plină de amintirile celor din cer, și iarăși, plină de amintirile Mele din mijlocul poporului cu care am petrecut pe pământ în cei șaptezeci de ani de cuvânt, de când duhul proorociei, grăirea lui Dumnezeu prin cuvântul Meu, botează pământul român și neamul de pe el și-și scrie amintirile lăsate prin vreme cu cei cu care am petrecut și petrec, și pe care i-am scris și îi scriu în cartea amintirilor sfinte, fiilor.

O, vă las acum sub liniștea clipelor sfinte, care-și lasă urmele între voi, și pe care voi acum le depănați ca și cei din cer, după fiecare petrecere sfântă dintre voi și Dumnezeu, dintre Dumnezeu și voi pe pământ, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

7/20 ianuarie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfinților Trei Ierahi: Vasile, Grigorie și Ioan

Mai întâi întăresc pacea peste cetatea cuvântului Meu, că e zi de sărbătoare de sfinți arhierei și am de așezat masă de cuvânt și Îmi trebuie cale cu putere pe ea ca să-Mi fac coborârea și lucrarea zilei.

Vă găsesc plăpânzi de tot și apăsați la inimioară și cu duhul neputincios, fiilor din porți. Eu, Domnul Iisus Hristos, am nevoie de putere în voi pentru Mine și trebuie să repar mereu vlaga voastră și să vă ridic să-Mi stați în întâmpinare, o, că nu pot să vă cruț dacă am atât de mult de lucru peste pământ, fiilor. V-aș vrea numai pentru Mine să puteți, ca să pot Eu prin voi lucrul Meu pentru care v-am pregătit, dar vin peste voi neputințe să purtați și să slăbiți ca și acum și să nu vă găsesc tari la lucrul Meu cu voi.

O, cum să fac să știe bine aceasta toți cei care caută și așteaptă de la voi pentru ei puteri, când Eu, Domnul, sunt Cel Care împart și dăruiesc, Eu și sfinții Mei biruitori și alinători pentru cei care îi cheamă de lângă Mine, fiilor? O, am nevoie de voi pentru Mine și nu pot prin voi pentru că sunteți plăpânzi și storși de puteri. Eu sunt Cel ce dau alin și mângâieri, și Eu pot pentru cei ce-Mi cer, iar voi sunteți slujitori Mie și cuvântului Meu care vine pe pământ, și poate el, nu voi.

Vă voi povățui, fiilor, iar și iar, ca să știți cum să vă păstrați puterea și pacea gata pentru lucrul Meu cel din vremea aceasta peste pământ, și iată, azi e zi de masă de cuvânt și am de așezat pe masă carte cu trimitere, sfatul părinților din cer în sobor adunați în ziua aceasta lângă cuvântul Meu, și pe care obștea creștină îi numește sfinții părinți care au lăsat peste biserica Mea mersul cel sfânt și bine așezat pentru totdeauna al turmei și al păstorilor de turmă, iar pe pământ s-a șubrezit de tot ascultarea din partea păstorilor și a turmei, față de legea sfântă care este lăsată de părinți să cârmuiască biserica Mea, și iată zi de sfat ceresc se așează în cartea cuvântului Meu, iar la masa de sobor între părinții și ierarhii cei dintâi ai bisericii Mele stau azi cu sfatul lor cei mai mari pe atunci: Vasile, Grigorie și Ioan, ierarhi ai temeliei și ai tăriei așezate de Mine prin ei ca să stea tot timpul biruitoare, și nu culcată de vrăjmași biserica Mea cea de două mii de ani cu numele și cu taina Mea prin ea pe pământ.

Hai să Ne așezăm, Eu și voi, părinți sfinți ai turmei lui Hristos din vremea cea dintâi a bisericii Mele! Binecuvântată să fie lucrarea cuvântului ceresc și cartea care se întocmește în ziua aceasta prin sfatul cel din cer al sfinților părinți, începătorii care au întărit apoi zidul și mersul prin vreme al bisericii Mele!

Eu, Iisus Hristos, și voi de o parte și de alta cei sărbătoriți azi, arhierei ai turmei Mele la început, iar cu voi în ziua aceasta apostolul Andrei de un rang cu voi, și apoi ceata ierarhilor din cer, și lucrăm de sus și așezăm pe pământ sfatul Nostru.

Am început cu voi în anul 1955 temelia și binecuvântarea lucrării cuvântului Meu peste pământ prin trâmbița Mea Verginica, și se împlinesc în anul care vine șaptezeci de ani de atunci. A fost atunci că ați coborât în căsuța ei săracă după postul ei de patruzeci de zile, că a fost să-Mi încep prin ea trâmbițarea cuvântului Meu peste pământ. O, ce frumos, ce mare început atunci! Ați venit voi și ați îngrijit de ea și i-ați dăruit sfintele taine, trupul și sângele Meu, și de atunci ați rămas arhiereii turmei care se numea poporul lui Verginica și ați lucrat tainic tot timpul prin lucrarea cuvântului Meu și numai Eu știam lucrarea voastră tainică în toată vremea peste poporul cuvântului Meu.

Am luat-o la cer pe Verginica după douăzeci și cinci de ani ai lucrului Meu prin ea și au trecut apoi zece ani și iarăși ați stat voi lucrători tainici și ați lucrat lângă arhiereul cel credincios cuvântului Meu pe pământ atunci, și au fost așezați la lucrul cel sfânt fii ai cuvântului Meu pentru slujire înaltă și înnoită din cer pe pământ prin cuvânt. Tot timpul voi sunteți din partea celor din cer arhierei peste poporul cuvântului Meu, o, și cum să înțeleagă și să creadă aceasta slujitorii cei de azi la altare când ei abia, abia dau să creadă că este Dumnezeu și că sunt sfinții lucrători din cer și că este rânduială care trebuie păstrată peste biserică? Cum să creadă ei că din cer se lucrează prin duhul proorociei și este hrănit un popor pe pământ și este mărturisitor acest popor și-Mi împarte el cuvântul de la margini la margini?

O, nu mai găsim credință pe pământ, iubiților. Mă țin la ușă preoții din biserică, nu-Mi deschid ca să le grăiesc, dar Eu intru și le dau cuvântul chiar dacă ei tac și nu dau semn, căci la ei este cuibărit vrăjmașul antichrist și-și face lucrarea lui potrivnică și este primit și urmat de păstorii bisericii. Eu însă ca și acum două mii de ani sunt lăsat la o parte, nu Mi se răspunde. De două mii de ani este cuibărit acest vrăjmaș între slujitorii de altare, ca și în vremea voastră, iubiților, dar voi îl descopereați de peste tot și dădeați cu el lupta și ocroteați turma și învățătura sfântă și curată și luptați de partea lui Hristos.

Mi-am început lucrarea cuvântului Meu în anul 1955 și Mi-au luat trâmbița și Mi-au dat-o spre prigoană preoții bisericii. Niciunul din ei n-au căutat să cerceteze proorocia și pu-

terea cuvântului Meu, ba au dat să stârpească tot mersul Meu prin cei care Mă purtau și Mă urmau cu credință și cu nădejde, și cărora Eu le dăruiam aceste daruri sfinte. Numai din cer am întărit Noi mersul acestui cuvânt și popor, iar de pe pământ cei dintâi vrăjmași erau preoții. Eu însă am mers și n-am stat și n-am tăcut, și Mi-am scris istoria aceasta și grăiește ea acum la lumină și se împarte în cele patru zări, iar slujitorii de la altare tac și-și culeg așa rușine mare peste capetele lor, și curând, curând vor suporta ei rușinea aceasta, căci Eu Mă dovedesc tot mai mult, tot mai adevărat, tot mai împlinitor prin cuvânt.

Sunt două feluri de preoți slujitori în casele numite biserici. O parte din ei sprijină și zidesc turma și o păstoresc cu milă, dar cea mai mare parte între ei au dat mâna cu antichrist, pitit de două mii de ani în mijlocul lor și-i fac pe plac din unii în alții lucrând dărâmarea așezării lui Dumnezeu și mersul cel sfânt al turmei creștine și nu le pasă de pierderea și de viața oilor, ci doar le trebuie lâna și untul și brânza lor și le lasă să piară de partea vrăjmașului pitit în haină de sfânt și dau la moarte pe cei sfinți dintre ei și nu se tem de judecata faptelor lor.

Iată, vin să judec între oaie și oaie precum este scris, și vin să Mă judec cu păstorii turmei Mele, care trebuia să-Mi îngrijească turma, nu să Mi-o lase vrăjmașului, și spun lor așa în sobor de sfinți:

Păcat mare faceți voi spunând să se unească turmele laolaltă sub cuvântul care spune că va fi o turmă și un Păstor! O, e bine că luați să citiți cuvântul Scripturii, dar vă întreb acum pe voi despre acest cuvânt. Răspundeți-Mi voi cine este Acest Păstor Unul? O, iată cum împliniți voi acest cuvânt, că dați turma și pe voi înșivă în mâna lui antichrist, care se vrea unul să fie peste turmă și să fie a lui turma voastră, și se vede aceasta prin lucrarea pe care o faceți voi împotriva lui Iisus Hristos, Păstorul Care vine să păstorească și nu-L primiți, o, și nu lăsați creștinii să urmeze glasul Lui, căci a venit vremea să păstoresc Eu Însumi turma cea nepăstorită.

Întemeiem procesul în ziua aceasta și scriem faptele și așezăm adevărul să grăiască acum, căci voi, arhierei și preoți, îi numiți eretici și sectanți pe cei care s-au desprins de turmă și au rătăcit din lipsă de păstori peste ei, o, și tot așa îi numiți și pe cei care merg după datini sfinte pe cale spre cer, și îi numiți rătăciți numai pentru că vouă nu vă place să vă lucrați sfințenie vouă, și mai degrabă îi dați soborului vostru pe cei ce se leapădă de sine pentru mers cu Mine spre cerul sfânt.

O, faceți-vă pe voi înșivă vinovați și jefuitori și vânzători de fii ai bisericii Mele și recunoașteți-vă lucrarea cea potrivnică cu care

slujiți păstorului antichrist, iar pe cei ce merg după Mine îi păstoresc Eu Însumi, căci așa este scris încă din vremea proorocilor, și apoi și Eu Însumi am spus aceasta acum două mii de ani despre venirea Mea Păstor al turmei creștine, și iată, împlinesc și vin, o, și nu vă pare bine, dar nici nu puteți să-Mi stați potrivnici, că iată, sunteți sub vină, sunteți străini de ceea ce trebuie să fiți și să lucrați, căci voi ați vândut și vindeți lui antichrist turma Mea, iar voi sunteți o turmă de păstori, și turma Mea e părăsită de voi, e vândută, e îngenuncheată și e oprită să vină să audă de la Dumnezeu glasul Păstorului Care vine să strângă oile și să le dea din cer.

Iată ce fac! Mă folosesc și Mă sprijin cu acest popor micuț, prin care vă grăiesc și vouă, și Mi-l păstrez curat de orice stricăciune amestecată și îl învăț să nu se atingă de câștig străin pentru mersul Meu cu el, căci pământul este murdărit de tot, murdărit de păcat, de înșelăciuni, de poftă de păcat, de duh de desfrânare și de lăcomie, dar Eu, Domnul, îl povățuiesc aparte și de aproape pe poporul Meu cel mic și îi spun să-și aibă mânuțele lui pentru cele de trebuință Mie și lui, și așa Mă ajut Eu cu ai Mei și nu Mă fac dator nimănui nici Eu, nici ei, și așa îi păzesc să-și aibă mâinile curate și să fie harnic poporul Meu cel mic și să culeagă pietrele de pe râu și să-Mi zidesc cu el cetate de piatră, cetatea Mea cu ei, iar ei ascultă așa, și lucrează cu mânuțele lor pentru cele de trebuință, o, și așa îi învățam și pe ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, și iată-i pe cei de azi ucenici ai Mei, și se miră lumea toată de hărnicia lor, de lucrul lor frumos și curat, curat de câștig murdar și nemuncit.

Voi spuneți mereu că nu mai este proorocie, iar Eu vă spun că Dumnezeu este mereu astăzi, și am făgăduit că voi fi și că iarăși voi veni, dar voi depărtați venirea Mea și ziceți: *„Nu acum”*. Eu însă stau cu voi în sfat și vă întreb: Când? Îmi puteți răspunde? O, n-ați învățat Scripturile și semnele vremilor scrise în ele. Nu voiți nici de acum înainte să citiți și să credeți, iar Eu nu Mă las socotit de voi ca să vin și când să vin. Am grăit vouă în ziua aceasta de sărbătoare arhierească și am stat în sobor de arhierei și-și lasă ei numele pe cartea Mea cea de azi spre voi și spun și ei ca și Dumnezeu și le dau lor cuvânt să spună.

— *Suntem arhierei slujitori din cer prin lucrarea cuvântului Tău din vremea aceasta, Doamne. Suntem mai vii decât cei vii cu trupul și suntem sfinții cei din cer lucrători pe pământ și se roagă noua creștinii pentru ei, pentru cei de pe pământ. Slavă Ție pentru cartea Ta cea de azi cu noi spre turma de păstori fără de cârmă din cer peste ei și care s-au dat păstorului antichrist, care sugrumă oile și le împrăștie și le înstrăinează, precum este scris!*

Va fi o turmă și un Păstor, așa este scris. Păstorul ești Tu, iar turma Ta numai Tu o știi și o numeri, căci ei nu au ce număra, de vreme ce nici ei nici cei de sub ei nu Te urmează, Doamne. O turmă de păstori slujitori lui antichrist pitit în casa numită biserică, atât mai este, iar turma s-a risipit din lipsă de păstori peste ea. Suntem martorii Tăi de două mii de ani, și am rămas cârmacii turmei Tale, pe care numai Tu o știi și o cunoști și o păstorești tainic, Doamne. Rămânem slujitori pentru poporul cuvântului Tău, și binecuvintează Tu lucrarea lui înaintea Ta în toată vremea, Doamne, așa cum Tu ne-ai așezat încă de la începutul cuvântului Tău peste pământ în anul 1955 prin trâmbița Ta Verginica, iar în ziua aceasta ne scriem pe nume în cartea Ta scrisă acum și trimisă spre turma de păstori din neamul român, în mijlocul căreia Tu lucrezi de șaptezeci de ani cuvântul Tău peste pământ.

— Da, iubiții Mei martori, mai întâi numele Meu, Iisus Hristos, și apoi al vostru, cei trei, Vasile, Grigorie și Ioan, în ziua aceasta de pomenire a voastră între cei sfinți ai cerului Meu, și merge acum cartea aceasta și se așează de mărturie în dreptul turmei de păstori numiți cu nume sfânt pentru turma neamului român. Amin.

Acum, fiilor care Mă purtați ca să vin cuvânt pe pământ, stați și iar stați sub întărirea cea de la Mine, că prea apăsată vă este mereu inimioara din voi și vă slăbesc prea mult toate câte se vor a fi purtate de voi, căci Eu, numai Eu trebuie să am de la voi loc ca să Mă purtați, și e

grea povara voastră.

Să vă ocrotească tot poporul care se hrănește din cuvântul Meu. Este în cer tot ce are nevoie cel căruia îi trebuie din cer, este în cer, nu la voi este, fiilor. Eu dau celui ce-Mi cere, Eu alin, Eu pansez, Eu am în cer, numai să caute spre cer cel ce caută pentru el. Așadar, aveți grijă de voi pentru Mine, că Mă uit la voi cât sunteți de plăpânzi ca să purtați atâtea, fiilor. O, stați la adăpost, că am nevoie de liniște, de pace, de lucru cu voi, și iată, oamenii din lume dau să vină pe urma Mea când aud cuvântul Meu, care suflă peste pământ și strigă oile pierdute, o, și ce să-ți fac, omule, ce să-ți fac dacă păstorii nu te caută, ba te și opresc să nu iei de la Dumnezeu. O, caută-ți tu vindecarea, că n-are cine să te îndemne de pe pământ, iar tu stai în păcate mereu și ești nevindecat de duhul vremelniciei. O, vino-ți în fire, omule botezat cu nume și cu duh de creștin! Nu mai umbla după femeie. Umblă după Dumnezeu, căci femeia te scoate din viața cea veșnică încă de pe pământ, că ea se vrea iubită și îți curmă umblarea ta după Mine O, nu mai sta pe pământul lui Dumnezeu făcând păcat și iar păcat, că iată, e plin pământul peste tot de păcat, și umblă omul numai cu păcatul în gând și umblă să-și ostoaie dorul de păcat. Te-ai botezat cu numele lui Iisus Hristos, Care ți-a plătit viața cu moartea Sa pe cruce și a înviat apoi ca să te învețe și să te cheme spre El. Tu însă ce faci? O, nu te lăsa vremelniciei, că dacă faci așa îți pierzi veghea cea pentru veșnicia ta pe pământ și în cer, iar viața de creștin adevărat e tot o veghe pentru veșnicie, și dacă această veghe nu este, este cădere mereu, este petrecere vremelnică și atât, și niciun rod nu se strânge ca să te aștepte și să-ți deschidă poarta raiului.

O, fă-te raiul lui Dumnezeu, omule botezat cu nume și cu duh de creștin, și apoi Îl vei recunoaște pe Dumnezeu, căci El ți se va descoperi ție și vei fi purtător de Dumnezeu. Amin.

Punem pana jos, fiilor, și, aplecându-Mă pentru primirea Mea cuvânt în carte, spun cu duioșie și cu alin, cu mângâiere și cu alifie sfântă spun: Pace vouă, fiilor primitori de Dumnezeu! Pace inimioarelor voastre și puterii din ele! Păstrați-vă puterile numai pentru Mine, numai pentru slava cuvântului Meu, care vine pe nori deasupra ca să-l așezați voi în cartea Mea cea de azi cu voi, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

30 ianuarie/12 februarie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Întâmpinării Domnului

Vă însoțesc în zile sfinte și pun masă de cuvânt cu voi, fiilor, și Mă împart apoi de pe masa Mea cu voi și se înmulțește praznicul cuvântului lui Dumnezeu peste pământ.

Pace vouă, o, pace vouă în zi de praznic împărătesc, după datina cea din străbuni, cea din părinți, fiilor! Vă învăț în ziua aceasta ca un Păstor ce vă sunt, și ca să vă hrănesc din cer și ca să învățați tot mai mult să stați copii, căci cine nu are părinți nu este copil, nu crește duhovnicește ca să fie copil cu părinți și să aibă parte de Dumnezeu mereu, mereu, și apoi pe vecii, căci am spus: *«Cine nu primește împărăția lui Dumnezeu ca un copil nu poate în el împărăția Mea».*

Fiilor, fiilor, mulți sunt creștini pe pământ, dar puțini sunt între ei duhovnicești și copii prin aceasta, iar restul sunt creștini pământești, nu ascultă de cineva, ci numai de ei înșiși dinăuntrul lor, iar din afară iau după cum le este placul, căci sunt pământești. Eu, Domnul, am fost tot timpul copil pe pământ, și am fost Copil duhovnicesc, căci am avut părinți și am ascultat de ei și n-am luat dinăuntrul Meu, ci de la părinți. Așa și mama Mea Fecioara, copil a fost și ea mereu, căci n-a lucrat dinăuntrul ei lucrul ei, ci tot ceea ce i s-a dat să facă de către cei ce o purtau pe ea, și iarăși, de cele scrise în legea care cerea să fie împlinită, și și-a luat ea Copilul în brațe și au mers la închinare în templu, au mers după lege, după părinți au mers, și și-a închinat ea Domnului Pruncul ei și s-a supus legii curățirii de după naștere, iar în templu a primit cuvinte peste ea și peste Mine prin duhul proorociei, toate cu supunere ca un copil, toate rupte din împărăția cerurilor dinăuntrul ei.

Omului îi place să crească fiindcă nu-i place să fie copil, să rămână copil, să aibă pă-

rinți, să aibă făcător și povățuitor care să-i conducă pașii și gândul și fapta și simțirea și credința și toate cele dinăuntrul lui ca să poată fi în el împărăția copiilor, împărăția lui Dumnezeu, cea de sus, și netrecătoare ca și Dumnezeu. David era așezat de Dumnezeu împărat peste poporul său, dar avea de părinte pe Dumnezeu și spunea el: *«Doamne, curățește-mă de cele ascunse ale mele și mă ferește de răul de la ele, de păcatele care se nasc prin cele ascunse în mine».* O, Îi dădea Domnului loc înăuntrul său, nu tăcea în el fără de știre, iar când greșea se descoperea pentru vindecare și plângea ca un copil după ajutor.

Taina și lucrarea de copil așez ca învățătură pe masa Mea de azi, căci greu se mai deprinde omul cu împărăția lui Dumnezeu înăuntrul lui, fiilor! Dacă omul s-ar uita mai bine și mai mult la Mine ar putea atâta de ușor să înțeleagă această taină a vieții veșnice, taina împărăției lui Dumnezeu în om. Ce-i folosește omului dacă n-a voit cu împărăția lui Dumnezeu înăuntrul său? Ce i-a folosit lui Adam dacă n-a rămas copil al Celui ce l-a zidit pe el din pământ și a așezat în el cerul, pe care Adam l-a dărâmat apoi?

A fi copil înseamnă a fi mare prin ascultare. A fi ascultător înseamnă a fi copil mereu mic. Iată, nu poate omul așa, nu poate încă de la începutul său pe pământ.

Mi-a dat Tatăl de lucru ca să-L ascult, iar Tatăl este în Mine din vecii. După facerea cerului și a pământului și a toate câte s-au zidit prin cuvânt, M-a trimis Tatăl pe pământ întâia oară, M-a trimis să lucrez pe pământ, iar pământul Mi-a fost așternut picioarelor Mele, Mi-a fost aluatul din care l-am lucrat pe om. Și dacă Mi-am sfârșit lucrul dat de Tatăl, am așezat duh de viață în omul cel zidit din pământ după chipul și asemănarea Mea. Apoi Tatăl a așezat în om înțelepciunea Sa și l-a așezat înaintea Sa ca să lucreze el lucrul cel cu ascultare dat lui, și a pus Adam nume peste toate cele ale facerii lui Dumnezeu și a stat ascultător ca un copil, până când s-a voit mare, mai sus ca Tatăl său, și s-a clătinat atunci împărăția Tatălui din el, și apoi s-a clătinat și el și și-a văzut plata neascultării.

Am venit apoi a doua oară pe pământ, și am ascultat de Tatăl să vin după om și să-l zidesc iarăși în Dumnezeu pe omul pierdut, și să răscumpăr Tatălui toată semințiа ieșită din om. Așa am lucrat acum două mii de ani această lucrare dată de Tatăl, căci sunt copil și ascult lucrând, o, și de atunci lucrez și tot lucrez. Iar acum Tatăl Mă trimite a treia oară ca să Mă audă omul lucrând și cuvântând facerea din nou a lumii, a facerii lui Dumnezeu, iar cea mai grea piedică Mi-o pune omul.

Iată, omule, îți vin în ajutor pe pământ și te găsesc lucrând vicleșug și fățărnicie, când tu ai de lucrat veșnicia pe care ți-ai clătinat-o încă de la începutul tău cel de la Dumnezeu. Te chem spre Mine ca să vii să lucrăm împreună, dar tu mergi, mergi, și deodată te schimbi și îți iei ia-

răși mersul vechi și te așezi jos și nu mai mergi cum ai mers de când ai venit spre Mine să mergi și să înveți să mergi. O, ție nu-ți merge bine decât lângă Mine, dar iată, dai cu piciorul binelui tău mereu, mereu, iar Eu strig peste tot întoarcerea ta la Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, a stricat omul statul lui Dumnezeu înăuntrul său și a stat el în locul lui Dumnezeu. O, nu stați înăuntrul vostru, nu este de la Dumnezeu aceasta. Îi ia omul statul lui Dumnezeu și stă el înăuntrul său. Nu e bine. Iată ce este pe pământ din pricina aceasta! Unde nu este Dumnezeu este păcatul, numai păcatul. De aceea e bine să stea Dumnezeu înăuntrul omului cu împărăția Sa, care așteaptă să se trezească și să împărățească, numai să vrea omul, care trebuie să-și înțeleagă despărțirea lui de Dumnezeu, căci încă din rai s-a suit vulpea peste creștetul omului și l-a tras afară din grădina cea sfântă, și iată, nu-i este frică, nu-i este rușine femeii să umble cu vulpea la gât și pe cap ca să arate mai bine că e vulpe femeia, iar bărbații merg pe cale cu vulpea la braț și nu știu de ei, o, și cum să nu strige Domnul și să nu spună această durere rătăcitoare de om și de minte, începând de la copii și până la părinți, și iarăși, de la părinți până la copii!

Mă doare că stă omul înăuntrul lui închis, și că nu deschide ca să fie curățat de păcat prin lucrarea luminii de sus. Când, oare, va veni învierea Mea înăuntrul omului? Aștept omul să-Mi răspundă și să nu uite să-Mi răspundă, căci omul Îmi este dator, după ce am venit și am plătit viața lui ca să învieze el apoi.

Pământul trebuie înnoit, trebuie scos din mlaștina păcatelor de pe el, fiilor. Strig peste pământ să se oprească omul de la păcat și să se înnoiască pentru împărăția lui Dumnezeu înăuntrul său. E așa de frumos omul în care Dumnezeu trăiește și împărătește, iar Eu voiesc să se vadă minunea aceasta peste tot pământul și să vadă oamenii și să dorească și ei înnoirea lor!

O, omule, dacă nu aduci la înviere și la Dumnezeu pe semenii tăi, tu nu vei afla fericirea aceasta cât de mare este și ce-ți aduce ea. Grăbește-te să deschizi și să intre Domnul în viața ta și să-L mărturisești prin sfințenia ta, iar cu limba să-I dai slavă și mulțumire pentru îndurarea Sa, și să nu tacă limba ta.

Fiilor, fiilor, am așezat cuvânt de ridicare din păcat a omului și aștept să Mă bucur de rod. Vin mereu în sărbători și cuvintez la voi și merg spre oameni cu glasul cuvântului Meu, care strigă pe ulițe. Vă dăruiesc puteri sfinte și pace vă dau vouă ca să Mă puteți primi și așeza pe cale spre oameni și ca să Mi se înmulțească mângâierea cea de la voi și să vă dau din ea, fiilor.

Pace vouă, ca să puteți lucra cu Mine și pentru Mine! Pace, fiilor, pace inimioarelor voastre, și împărțiți acum peste pământ cuvântul Meu!

Amin, amin, amin.

2/15 februarie 2024

Fragment din cuvântul lui Dumnezeu din 17/30 aprilie 1965

Verginico, Verginico, fă-ţi un sul de hârtie şi Îmi scrie pe el toată lucrarea Mea, pe care am făcut-o până acum în cei zece ani de profeţie, şi ce se vor mai face de acum înainte. Să scrii pe el toate vedeniile văzute de ochii tăi, să scrii pe el toate cuvintele Mele auzite de urechea ta şi toată călătoria ce ai făcut-o cu Mine pe pământ, în văzduh, şi sus, în cerul sfânt. Să scrii în sulul de hârtie cum Eu, Domnul, Mă cobor în trupul tău şi cum vorbesc. Să scrii despre toate câte am profeţit de la început şi până în clipa de azi, căci ei au uitat ce le-a spus Domnul acum zece ani, au uitat ce le-a spus Domnul şi acum un an. Să faci, Verginico, sul şi să-l prinzi în copci şi să-l ţii ascuns până la ziua postului, căci vor veni popoare nemâncate şi nebăute la uşa ta şi vor bate în uşă ca nişte cerşetori, şi să le dai mâncare. Şi tu, atunci, te vei ridica din aşternut ca un om bogat şi, fiind îndemnată de Sfântul Duh, îi vei hrăni pe ei, şi nu-i vei hrăni pe ei ca pe cerşetori, ci ca pe cei mai iubiţi prieteni ai tăi, căci vei fi îndemnată de dorul Duhului Sfânt, pe care-l vei vedea într-înşii, căci poate vor înălţa, măi Verginico, rugăciune smerită pentru cei căzuţi de la faţa Mea şi se vor întoarce aceia de la calea lor cea rea, că mare este mânia şi supărarea Mea ce am pornit-o asupra lor!